

„**Tento úkaz, že se vyskytovaly lidské bytosti** setrvávající částí své podstaty v duchovním světě, znala všechna náboženství i všechny světové názory.

Vědělo se, že existují bytosti, pro něž je lidská organizace, konstituce lidského těla z masa a kostí, jakoby příliš těsná, než aby mohla pojmout plnou individualitu takových bytostí, které měly působit na Zemi.

Náboženství starého hinduismu pak hovoří o avatarech, tedy o vtěleních vyšších duchovních bytostí do lidských těl z masa a kostí.

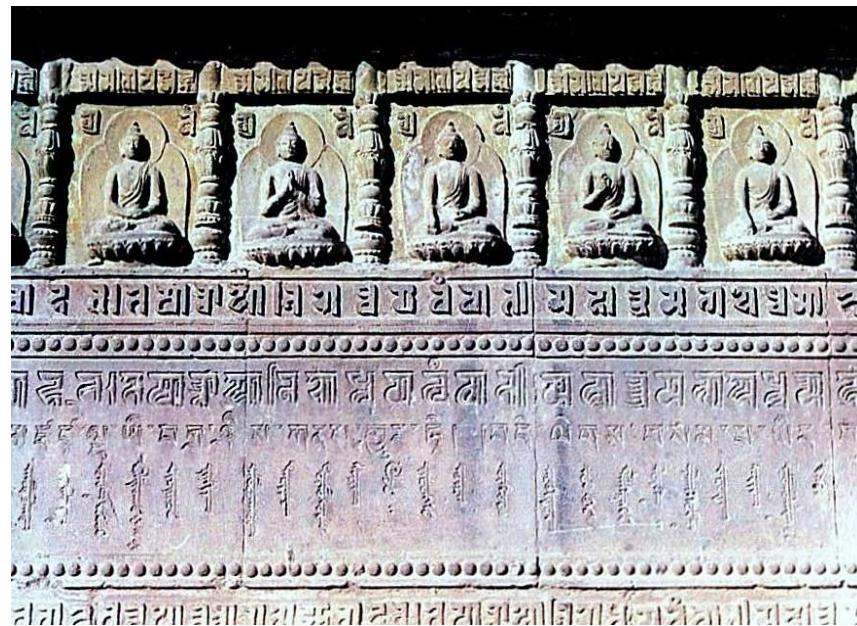
Světové názory středního východu pak hovoří o bódhisatvech, kde síly, jež jsou podstatou takové *bytosti*, nejsou cele v ní, a že do ní zasahuje jiné duchovní působení zvnějšku.

Jazyky blízkého východu pak hovoří o prorocích, naplněných Duchem svatým...“¹

Pod vchodovým klenutím se na obou stranách nachází další sochy-plastiky dvou párů *Nebeských králů*, kteří svým zjevem návštěvníka spíš zastraší, než aby vybidli ke spočinutí na tomto posvátném místě

¹ Podle: Steiner, R.: *Lukášovo evangelium*, Michael, 2003, str. 96–99.

14. kapitola

DIAMANTOVÁ SÚTRA NA STĚNÁCH CHRÁMU PĚTI PAGOD V JAZYKOVÉM SYSTÉMU SANSKRUTU, V TIBETŠTINĚ A MONGOLŠTINĚ

„**Podívejte se na ty otřesné plastiky!**“ skoro vykřikl Marcel, když ukazoval na trojrozměrné vyobrazení čtyř *Nebeských králů*, kteří svým zjevem opravdu spíše zastrašovali, než že by poutníka zahřáli svým milým pohledem.

„Takové hrůzy bys v katedrále nenašel,“ pokračoval dál skoro rozezlen na téměř až pohanské zobrazení možná vyšších duchovních bytostí, které v tomto konkrétním případě spíše připomínaly rozezlené demony.